

Sygn. akt II Cz 78/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 roku w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanego T. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 28 listopada 2012 roku, sygn. akt IV RCo 50/12

oddalające jego wniosek o wyłączenie sędziego w sprawie o sygn. akt I C 306/12 z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W. o zapłatę 8.402, 26 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanego T. K. o wyłączenie sędzi K. K. od rozpoznawania sprawy o sygn. akt I C 306/12. Uwzględniając treść oświadczenia złożonego przez sędziego, Sąd ten stanął na stanowisku, że nie zachodzą żadne stosunki osobiste, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jej bezstronności (art. 49 k.p.c.), nie zostały również spełnione przesłanki przewidziane w art. 48 § 1 k.p.c. wymieniającym enumeratywnie przypadki wyłączenia sędziego z mocy samej ustawy.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc w istocie o jego zmianę i wyłączenie sędziego, pozwany zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, jak też prawa materialnego i fałszywe ustalenie stanu faktycznego, w tym przede wszystkim podniósł, że Sąd I instancji świadomie rozpoznał wniosek na tajnym posiedzeniu aby nie dopuścić do wykazania istnienia między sędzią referentem a pozwanym stosunków osobistych, które mogłyby wywołać wątpliwości, co do bezstronności sędzi. Podniósł także, iż w swoim oświadczeniu sędzia poświadczyła nieprawdę, a nadto, że nie przeprowadziła podstawowych czynności proceduralnych mających na celu sprawdzenie statusu prawnego strony powodowej oraz uprawnień reprezentujących ją osób.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest uzasadnione, a podniesione w nim zarzuty nie podważają trafności rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów postępowania przy rozpoznawaniu wniosku pozwanego o wyłączenie sędziego wskazać trzeba, iż Sąd ten nie dopuścił się żadnych uchybień, w szczególności – wbrew stanowisku skarżącego – nie miał on obowiązku rozpoznania wniosku na

posiedzeniu jawnym. W myśl przepisu art. 52 § 2 k.p.c. postanowienie w tym przedmiocie może bowiem zostać wydane na posiedzeniu niejawnym, o wyznaczeniu którego nie zawiadamia się stron.

Przechodząc z kolei do merytorycznej oceny zaskarżonego postanowienia pod kątem zarzucanego przez pozwanego naruszenia prawa materialnego przy ferowaniu przez Sąd I instancji przedmiotowego rozstrzygnięcia należy zauważyć, że znowelizowany ustawą z dnia 5 grudnia 2008 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2008 roku, Nr 234, poz. 1571) przepis art. 49 k.p.c. stanowi, iż niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48 k.p.c. (który to przepis reguluje instytucję wyłączenia sędziego z mocy prawa), sąd wyłącza sędziego od udziału w sprawie na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Strona, która zgłasza taki wniosek winna uprawdopodobnić przyczyny wyłączenia, przy czym jeśli przystąpiła do rozprawy, powinna uprawdopodobnić ponadto, że przyczyna wyłączenia dopiero później powstała lub stała się jej znana (art. 50 § 1 i 2 k.p.c.). Okoliczność taka może istnieć przed procesem, może powstać w toku postępowania, może mieć źródło poza sądem, a może także powstać w sądzie (faworyzowanie lub wyrażna niechęć w stosunku do jednej ze stron). Nie uzasadnia jednak wniosku o wyłączenie sędziego prowadzenie przez niego procesu z naruszeniem przepisów prawa, a głównie do tego sprowadzają się w istocie twierdzenia skarżącego. Podkreślenia wymaga, że samo przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie czy też nieprawidłowo stosuje przepisy nie może stanowić skutecznej podstawy wyłączenia sędziego. Zarzuty takie strona może podnosić przy okazji zwalczania wadliwych orzeczeń przy pomocy środków odwoławczych, które inicjują ewentualną kontrolę instancyjną. Możliwość taka stanowi dostateczną gwarancję praworządności wymiaru sprawiedliwości, dlatego też nie może skarżący, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę.

Odnosząc się z kolei do zarzutów pozwanego jakoby sędzia referent w sprawie o sygn. akt I C 306/12 orzekał w sposób „stronniczy w jego sprawach”, wskazać należy, iż wprawdzie Sąd Najwyższy wyraził stanowisko, że podstawą do wyłączenia sędziego w rozumieniu art. 49 k.p.c. stanowić może również niechętny stosunek sędziego do strony okazywany w toku postępowania, niemniej jednak to, że takie cechy miał stosunek konkretnego sędziego do osoby któregośkolwiek z uczestników postępowania winno być wykazane (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1984 roku, sygn. akt II CZ 117/84, LEX nr 8643). Pozwany nie uprawdopodobnił natomiast powyższej okoliczności, a jego gołosłowne, niczym nieoparte, twierdzenia w tym zakresie są nieuprawnione. O niechętnym stosunku sędziego do strony nie może natomiast świadczyć sam fakt, iż w innej sprawie (bądź sprawach) z jej udziałem, w której zapadło dla niej niekorzystne rozstrzygnięcie, w składzie sądu uczestniczył sędzia, który przewodniczył składowi sądu w sprawie kolejnej, jak też fakt, że podejmuje on czynności czy wydaje decyzje procesowe niesatysfakcjonujące stronę, wówczas gdy jest to uzasadnione okolicznościami sprawy.

Trzeba jeszcze podkreślić, że sędzia K. K. wyjaśniła, że zna pozwanego jedynie jako stronę postępowania ze spraw sądowych, które toczyły się lub toczą się przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu, a nadto oświadczyła, że nie łączy ją z nim żadne więzy rodzinne, zawodowe lub więzy innego rodzaju, jak też żaden stosunek osobisty, ani nie istnieje żadna inna okoliczność, która mogłaby wywołać wątpliwości co do jej bezstronności w sprawie o sygn. akt I C 306/12. Powyższe oświadczenie nie zostało przez skarżącego skutecznie zakwestionowane i również w ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do stwierdzenia, by między wskazaną sędzią a pozwanym zachodziły okoliczności, o których mowa w dyspozycji przepisu art. 49 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., oddalił zażalenie jako bezzasadne.